

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 13 0 U 008086 24 Uvp
Banjaluka, 12.2.2026. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao predsjednika vijeća, Nermane Sadiković i Tatjane Stupar, kao članova vijeća, uz učešće Sonje Savić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi N. L. iz T., [...] (u daljem tekstu: tužiteljica) protiv rješenja broj 06/058-5-40/21 od 8.9.2023. godine, tuženog Fonda zdravstvenog osiguranja Republike Srpske, Banjaluka, Ulica Zdrave Korde 8, u predmetu refundacije troškova nabavke lijeka, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 008086 23 U od 4.4.2024. godine, na nejavnoj sjednici vijeća, održanoj 12.2.2026. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv akta tuženog, bliže označenog u uvodu ove presude, kao i zahtjev za nadoknadu troškova upravnog spora. Osporenim aktom je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Filijale Doboj broj 13/054-9-852/20 od 27.10.2022. godine. Tim rješenjem je djelimično usvojen zahtjev tužiteljice za refundaciju troškova nabavke lijekova „Miokarpin“ i „Glaumol Sol“ u iznosu od 15,36 KM, dok je zahtjev za nabavku lijekova „Nem/nutricel“, „Nimulid“, „Save oil seft gel“, „Omnitus forte“, „Flonidan“, „Magnezij direkt kesice“, „Omega 3 + vitamin E“ i „Sortis“ u iznosu od 1.275,84 KM odbijen.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio navodima da je pravilno tuženi osporenim aktom odbio žalbu tužiteljice izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa kojim je odbijen zahtjev tužiteljice za nabavku lijekova, a koji se ne nalaze na listi lijekova koji se izdaju na recept i koji se ne finansiraju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja. Navedeno je da iz priložene medicinske dokumentacije i stručnog mišljenja konsultanata direktora tuženog od 5.9.2023. godine proizlazi da se lijekovi „Zofecard tbl.“ 7,5 mg, „Nem/nutricel“, „Nimulid“, „Omnitus forte“ i „Flonidan“, ne nalaze na Listi lijekova koji se izdaju na recept, da troškovi nabavke lijekova „Miokarpin kapi“ i „Glaumol Sol“ su odobreni prvostepenim rješenjem u iznosu od 15,36 KM. Sud je obrazložio da „Save oil soft gel“, „Magnezij direkt kesice“, „Omega 3 + vitamin E“, pripadaju OTC preparatima – vitaminski i biljni preparati, nisu u nadležnosti Fonda i nalaze se u slobodnoj prodaji u režimu izdavanja bez recepta. Konstatovano je i da se lijek „Sortis“ nalazi na listi lijekova koji se izdaju na recept uz indikacije: sekundarna prevencija koronarne bolesti (I20 – I25), diabetes mellitus sa hiperlipidemijom (E10-E11), hronična bubrežna insuficijencija (N18) i stanje presađenog organa sa hiperlipidemijom (Z94), ali da iz

medicinske dokumentacije proizlazi da tužiteljica nema navedene indikacije. Shodno navedenom, nižestepeni sud je pozivanjem na odredbe članova 7. i 19. stav 1. tačka 6) Zakona o zdravstvenom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 18/99, 51/01, 70/01, 51/03, 17/08, 01/09, 106/09, 110/16, 94/19 i 44/20, u daljem tekstu: Zakon), člana 1. Zakona o zdravstvenoj zaštiti („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 106/09 i 44/15, u daljem tekstu: Zakon o zdravstvenoj zaštiti), te odredbe člana 47. stav 1. tačka a) Pravilnika o sadržaju, obimu i načinu ostvarivanja prava na zdravstvenu zaštitu („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 102/11, 117/11, 128/11, 101/12, 28/16, 83/16, 109/17, 115/17, 17/18, 53/18, 59/18, 112/18, 17/19, 98/19, 21/20, 19/21 i 80/21), odlučio kao u izreci pobijane presude.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužiteljica pobija zakonitost presude, ukazujući da tuženi prilikom donošenja osporenog akta nije postupio u skladu sa ranije donesenim presudama, da je bez pravnog osnova odbio zahtjev tužiteljice za refundaciju troškova nabavke lijekova i da postupajući na takav način onemogućava tužiteljicu u korištenju prava na zdravstvenu zaštitu. Navodi da u obrazloženju osporenog akta i pobijane presude nema razloga o relevantnoj činjenici, da li bi život i zdravlje tužiteljici bili ugroženi ili narušeni da predmetne lijekove nije nabavila, na šta je ukazano u ranije donesenim presudama Okružnog suda u Doboju. Ističe da je lošeg materijalnog stanja i da nijedan lijek nije nabavila, niti je koristila zdravstvene usluge bez odobrenja nadležnih ljekara, sa prijedlogom da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači i tužiteljici dosude troškovi nabavke lijekova u iznosu od 1.275,84 KM.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je zahtjev nedozvoljen, da je tuženi postupao u izvršenju presude Okružnog suda u Doboju broj 13 0 U 007562 23 U od 10.8.2023. godine, da su se stručni konsultanti direktora tuženog, na sjednici koja je održana 5.9.2023. godine na jasan način izjasnili o načinu nabavke lijekova za koje je tužiteljica postavila zahtjev za refundaciju i da tužiteljica, kao osigurano lice, nema pravo na refundaciju troškova nabavke lijekova budući da lijekovi koji se nalaze na listi lijekova tuženog nisu preporučeni u terapiji tužiteljici od strane nadležnog ljekara. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari po odredbama člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa proizlazi da se tužiteljica više puta obraćala tuženom sa zahtjevom za refundaciju troškova nabavke lijekova. Tuženi je u izvršenju presude broj 13 0 U 007562 23 U od 10.8.2023. godine donio rješenje kojim je djelimično usvojio zahtjev tužiteljice i odobrio refundaciju troškova nabavke lijekova „Miokarpin“ i „Glaumol Sol“ u iznosu od 15,36 KM, dok je zahtjev za refundaciju troškova u iznosu od 1.275,84 KM odbio.

Pravilno je nižestepeni sud pobijanom presudom odbio tužbu tužiteljice i zaključio da je osporeni akt tuženog pravilan i zakonit.

I po nalaženju ovog, Vrhovnog suda, nisu ispunjeni uslovi za refundaciju troškova nabavke lijekova koji su navedeni u dispozitivu prvostepenog rješenja. Navedeno iz razloga što se lijekovi, preparati i pomoćna sredstva, za koje je tužiteljica postavila zahtjev, ne nalaze na listi lijekova koji se izdaju na recept i koji se finansiraju iz sredstava obaveznog zdravstvenog osiguranja. Nižestepeni sud je u obrazloženju pobijane presude dao jasne i dovoljne razloge, te

je na osnovu dokaza koje je pravilno ocijenio, zaključio da nisu ispunjeni uslovi da se usvoji zahtjev tužiteljice za refundaciju troškova nabavke lijekova i preparata.

Iz dokaza koji se nalaze u spisu predmeta, ne proizlazi osnovanom tvrdnja tužiteljice da su svi lijekovi za koje je tužiteljica postavila zahtjev istoj bili potrebni i da je ona teškog zdravstvenog stanja, kao i da je bilo nužno i opravdano nabavljanje istih. Prema mišljenju stručnih konsultanata direktora tuženog jasno proizlazi da se lijekovi navedeni u zahtjevu tužiteljice ne refundiraju iz sredstava tuženog. Konstatovano je da se lijek „Sortis“ nalazi na listi lijekova koji se izdaju na recept, ali samo uz određene indikacije i uz preporuku interniste, a tužiteljica nema indikacije za navedeni lijek.

Imajući u vidu navedeno ne mogu se prihvatiti navodi tužiteljice da tuženi lišava tužiteljicu prava na zdravstvenu zaštitu. Pravo na zdravstvenu zaštitu je zajamčeno odredbom člana 37. Ustava Republike Srpske u vezi sa članom 7. Zakona. Ovo imajući u vidu da je članom 17. Zakona o zdravstvenoj zaštiti propisano da svaki građanin ima pravo da zdravstvenu zaštitu ostvaruje uz poštovanje najvišeg mogućeg standarda ljudskih prava i vrijednosti, te da u cilju sprečavanja daljeg oštećenja zdravlja, obaveza je osiguranika u smislu člana 21. stav 1. tog zakona, da čuva i unapređuje sopstveno zdravlje, zdravlje drugih ljudi, kao i životnu i javnu sredinu.

Međutim, pravilnost pobijane presude ne može se dovesti u sumnju navodima zahtjeva, kod činjenice da se zahtjev tužiteljice odnosi na lijekove koji se izdaju na recept, da je tužiteljica zahtijevala refundaciju i za troškove lijekova koji joj nisu indikovani, niti preporučeni od strane ljekara, kao i da se zahtjev odnosi i na vitaminske preparate koji se nalaze u slobodnoj prodaji, u režimu izdavanja bez recepta.

S obzirom na navedeno, tvrdnja tužiteljice da dokazi nisu objektivno i istinito ocijenjeni i da sud nije odgovorio na pitanje da li bi život i zdravlje tužiteljice bili ugroženi ili narušeni da predmetne lijekove nije nabavila, nisu osnovani. Stanje cjelokupnog spisa suda i upravnog spisa daju osnova za zaključak da život i zdravlje tužiteljice nisu ugroženi i očigledno nije bilo nužno i opravdano nabavljanje navedenih lijekova na teret tuženog.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakovitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, slijedom čega je zahtjev tužiteljice za njeno vanredno preispitivanje odbijen kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Ljiljana Bošnjak Glizijan

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić